

عنوان مقاله:

نظریه ادب اسلامی معاصر درآینه نقد و بررسی

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

خلیل پروینی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه تربیت مدرس

فرامرز میرزایی - استاد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه بوعلی سینا

صدیقه زودرنج - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

ادبیات اسلامی عبارت از تبیین ادبی و هنرمندانه موضوعات مختلف با توجه به نگرش همه جانبه اسلامیه انسان و هستی است. بنابر دیدگاه ناقدان اسلامی، ادب اسلامی بر پایه دو اصل اساسی ظهور می یابد: 1-تعبیر ادبی و هنرمندانه (شکل ادبی مناسب) 2- مضمون برخاسته از جهان بینی اسلامی. بینش و جهان بینیاصلامی تفاوت مهم ادبیات اسلامی با سایر مکاتب ادبی شمرده می شود و نگاهی کامل و همه جانبه به انسانو هستی دارد؛ لذا ادبیات اسلامی، ادب انسانی هم به شمار می رود درحالی که طبق نظر پیشگامان این ادبیات، هر ادب انسانی، اسلامی تلقی نمی شود. در ادبیات اسلامی علاوه بر زبان عربی توجه به زبان های دیگر نیزاهمیتی خاص دارد. ادبیات اسلامی معاصر به دلیل اشتغال بر مضامین دینی، انتقاد و مخالفت عده ای ازناقدان ادبی را به دنبال داشته است هرچند در مواردی نیز عدم توجه کافی ناقدان و ادبای اسلامی (موافقانین ادبیات) به شکل ادبی، سبب این امر شده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات اسلامی معاصر، ادبیات انسانی، شکل و مضمون، موافقان و مخالفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/569888>

